

Veje vietor po Očovej dedine

♩ = 110

Ve - je vie - tor po O - čo - vej de - di - ne, záj - dem si ja
k jed - nej švár - nej diev - či - ne. Záj - dem, za - vo - lám,
na o - kien-ko za - ču-kám, ot - vor - že mi, mo - ja mi - lá, i - dem k vám.

2. [:Mila vstala rozospaná z posteli,
čo si mi to doniesol za noviny.:]
[:Vieš ty, milý môj, kde si včera večer bol,
že si ty k nám, drahá duša neprišol.:]
3. [:Nemohol som, nemohol som Anička,
bránila mi, bránila mi mamička.:]
[:Ked' ti bránila, nebudeme rodina,
ani ty viac huncút, bet'ár, nepríď' k nám.:]